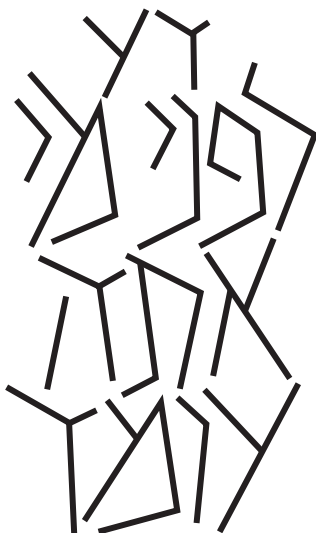

סידור קורן

מהדורת מילר

מוגה ומבואר בידי
הרב דוד פוקס

•

הוצאת קורן ירושלים

תוכן

174	סדר ערב שבת	ט	מבוא למהדורה הראשונה
177	קבלת שבת	יא	מבוא למהדורה החדשה
187	ערבית לשבת וליום טוב	יב	דברי פתיחה
206	קידוש וזמירות לליל שבת	יד	מדריך למתפלל
218	שחרית לשבת וליום טוב		
229	פסוקי דזמרה	1 ימי חול	
238	נשמת	3	השכמת הבוקר
243	ברכו	6	עטיפת הטלית
250	קריאת שמע	8	הנחת תפילין
255	עמידה לשבת	11	הכנה לתפילה
268	סדר קריאת התורה	14	ברכות השחר
278	תפילה לשלום מדינת ישראל	22	סדר הקרבנות
280	ברכת החודש	30	קדיש דרבנן
284	מוסף לשבת	32	תפילות השחר
301	קידוש וזמירות ליום שבת	36	פסוקי דזמרה
313	מנחה לשבת וליום טוב	46	ברכו
332	ברכי נפשי	49	קריאת שמע
336	פרקי אבות	56	עמידה
355	סעודה שלישית של שבת	68	סדר תחנון
358	סדר הבדלה	68	וידוי
360	סדר למוצאי שבת	72	אבינו מלכנו
	365 חגים ומועדים	78	סדר קריאת התורה
367	סדר נטילת לולב	89	שיר של יום
368	סדר הלל	102	עשרת הדיברות
373	מוסף לראש חודש	103	שלושה עשר עיקרים
381	ביעור חמץ	105	מנחה לחול
381	עירוב תבשילין	127	ערבית לחול
382	קידוש לליל יום טוב	151	סדר ספירת העומר
384	תפילה כשנכנסין לסוכה	158	קידוש לבנה
385	אושפיזין	163	קריאת שמע על המיטה
386	קידושא רבה ליום טוב	167 שבת	
387	עמידה לשחרית, למנחה ולערבית של יום טוב	168	עירובין
		169	הדלקת נרות
		170	שיר השירים

מבוא למהדורה הראשונה

עזרי מעם ה'...

"זוהי יראתם אותי מצות אנשים מלמדה" (ישעיה כט, יג) – קובל הנביא על ההרגל והשגרה, המטביעים חותמם על חיי האדם, עד כי גם בבואו לעמוד בתפילה לפני הקב"ה הוא בבחינת "בפיו ובשפתיו כבדוני, ולבו רחק ממני" (ישעיה, שם). וזהו מה שהזוהירו חכמינו ז"ל מפניו, באמרם: "וכשאתה מתפלל, אל תעש תפילתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום" (אבות ב, יח); ופירשו המפרשים: "כאדם שיש עליו חובה דבר קבוע, ואומר: אימתי אפרוק מעלי חוב זה" (ר"ע מברטנורה, שם). כי אמנם זה דרכם של דברים הנעשים יום יום: משנעשו לשגרה ולהרגל, הרי הם מאבדים מתוכנם המקורי; השגרה וכוונת הלב אינן הולכות בד בבד.

התפילה שבפינו, הכתובה בסידור – אותן מילים, אותם פסוקים שאנו חוזרים עליהם יום יום, ופעמים אחדות ביום – נהפכת בפנינו להרגל ולמלמול שגרת, "כצפצוף הזוריר", והיא חסרה את הכוונה שבלב ואת ההרגשה החיה "לפני מי אתה עומד".

עובדה מצערת – וטבעית – זו הייתה הדחף לטרוח ולהגיש לציבור המתפללים כלי שיש בו כדי למשוך ולקשור את המתפלל לא אל מילות התפילה בלבד, אלא גם אל תוכנה ואל הכוונה שהייתה לנוכח עיניהם של רבותינו, שטבעו לנו מטבע של התפילה, ושל חכמי הדורות, שקבעו את נוסחאות התפילה. לשם כך שמנו לפנינו את היעד להביא את דברי התפילה לא בלבוש של חולין, היינו בצורה של ספר רגיל, אלא בלבוש קודש, שאף הצורה הגשמית שלו תוכל לשמש כמקור הראיה של רגשות כבוד, קדושה ויראה.

לשם כך טבענו תבנית מקורית של האות הנדפסת וצורה מיוחדת להגשת מילות התפילה בהתאמה לתוכן, שורה שורה, ועמוד עמוד. ובשל כך תוכן התפילה נתון לפני המתפלל מבחינה חזותית באופן המונע אותו מן השגרה ומן החפזה, וגורם ומסייע לו שיתן דעתו ולבו על הכתוב ועל היוצא מן הפה.

אחד הליקויים המכאיבים הפוגמים ביופייה ובנפוחתה של התפילה הוא הרישול בהגיית תיבותיה. התעלמות מדקדוקן ודיוקן, ולול – או חוסר ידיעה – בכללי הדגש והרפה, השוא הנע והשוא הנח, ועוד כיוצא באלו, שחכמינו, בעלי המסורה וחכמי הלשון ופוסקי ההלכה ואנשי תורת הקבלה, כל כך הקפידו עליהם והידרו

מעגל החיים 531

- 533 סדר ברית מילה
- 539 סדר פדיון הבן
- 541 סדר תפילה ליולדת
- 542 סדר ובר הבת
- 544 סדר קידושין ונישואין
- 544 שבע ברכות
- 547 סדר חנוכה הבית
- 548 וידוי שכיב מרע
- 549 לווית המת
- 553 תפילה בבית האבל
- 554 אוכרה

קריאת התורה 559

- 561 לימי שני וחמישי ומנחה בשבת
- 599 לראש חודש
- 600 לתעניות ציבור
- 604 לחנוכה ולפורים
- 609 לשלוש רגלים

חמש מגילות 641

- 643 שיר השירים
- 647 רות
- 651 איכה
- 656 קהלת
- 665 אסתר

תהלים 675

מדריך להלכות תפילה 741

- 743 הלכות תפילה לימות חול
- 763 הלכות תפילה לשבת
- 770 הלכות תפילה לחגים ומועדים
- 787 הלכות למועדי השנה
- 825 טבלת ההפסקות המותרות בתפילה
- 828 על סימון הקמצים, השואים וההטעמה

סדר הקפות לשמחת תורה 396

- 400 אקדמות
- 404 סדר הזכרת נשמות
- 409 תפילת טל
- 411 תפילת גשם
- 414 מוסף לשלוש רגלים
- 427 הושענות
- 448 התרת נדרים לערב ראש השנה
- 450 קידוש ליל ראש השנה
- 451 קידושא רבה לראש השנה
- 452 סדר תשליך
- 453 סדר כפרות
- 454 וידוי למנחה בערב יום הכיפורים
- 459 סדר הדלקת נרות חנוכה
- 461 סדר קריאת המגילה בפורים
- 463 שחרית ליום הזיכרון
- 465 יום העצמאות
- 470 יום ירושלים

סליחות 471

- 471 סליחות לשני קמא
- 477 סליחות לחמישי
- 481 סליחות לשני תנינא
- 486 סליחות לעשרה בטבת
- 492 סליחות לתענית אסתר
- 498 סליחות לטבעה עשר בתמוז

ברכות 511

- 513 ברכת המזון
- 522 ברכה מעין שלוש
- 524 ברכות המצוות
- 525 ברכות הנהנין, הראייה והשמיעה
- 528 הבינונו
- 529 תפילת הדרך

בברכות יא ע"ב נחלקו התנאים אם נוסח הברכה השנייה לפני קריאת שמע הוא 'אהבה רבה' או 'אהבת עולם', וראשוני ספרד פסקו שיש לומר 'אהבת עולם' כהכרעת הר"ף (ברכות ה ע"ב).

**אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתְנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיְתַרָה חֲמֵלַת עַלְיָנו.
אָבִינוּ מִלְּפָנוּ**

בְּעֵבוֹר שְׁמִיךְ הַגָּדוֹל

וּבְעֵבוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ

**וַתִּלְמָדְסָם חֲקֵי חַיִּים, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שָׁלֵם
בֶּן תַּחֲנַנְנוּ וַתִּלְמָדְנוּ.**

אָבִינוּ, אָב הַרְחֵמֵן, הַמְּרַחֵם, רַחֵם נָא עַלְיָנו

וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין וְלְהַשְׁבִּיל

לְשִׁמְעָה, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת

וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה.

וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ

וַיַּחֲד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׁמִיךְ

לְמַעַן לֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם וְלֹא נִבְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד.

כִּי בַשֵּׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ

נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ.

וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים

אֵל יַעֲזֹבוּנוּ נִצַּח סֵלָה וָעֶד.

"מצוה לאחוזו הציצית ביד שמאלית כנגד לבו בשעת קריאת שמע" (שו"ע כד, ב על פי ר' יונה והמרדכי). נוהגים לקבץ כאן את ארבע הציציות ולאחוזן ביד שמאל עד פרשת ציצית (שער הכוונות).

מִהָר וְהָבָא עַלְיָנו בְּרָכָה וְשָׁלוֹם

מִהָרָה מֵאַרְבַּע פְּנּוֹת כָּל הָאָרֶץ

וְשִׁבְר עַלְנוּ מֵעַל צוֹאֲרָנוּ, וְתוֹלִיכָנוּ מִהָרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצָנוּ.

כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּךָ, וּבָנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן

וְקִרְבַּתְנוּ מִלְּפָנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה בְּאַמַּת בְּאַהֲבָה

לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחַדְךָ בְּאַהֲבָה, וְלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִיךְ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

"יקרא קריאת שמע בכוונה - באימה, ביראה, ברדת וזיע" (שו"ע סא, א).

קריאת שמע צריכה כוונה מיוחדת בכל שלוש פרשיותיה. מי שאינו יכול לכוון בכלן חייב לכוון בפסוק הראשון, ואם לא התכוון צריך לחזור ולקרוא שוב (שו"ע סג, ד). ראה הלכה 75-76.

בקריאת שמע שלוש פרשות:

'שמע', שעניינה קבלת עול מלכות שמים; 'יהיה אם שמוע', עניינה קבלת עול מצוות; ציצית, שיש בה הזכרת יציאת מצרים ובחירת ה' בעם ישראל (משנה, ברכות יג ע"א).

במקום המסומן ב°, ימשיש בתפילין של יד.

ובמקום המסומן ב°, ימשיש בתפילין של ראש (דרך החיים).

המתפלל ביחידות אומר (רמ"א סא, ג על פי ספר חסידים):

אֵל מִלְךָ נֶאֱמָן

מכסה את עיניו בידו ואומר בכוונה ובקול רם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד:

דברים

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָו לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַהֲבַתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, כָּכָל-לִבְּךָ וּכְכָל-נַפְשְׁךָ וּכְכָל-

דברים

מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם, עַל-לִבְּךָ:

וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָן וְדַבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ,

וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׂרַתָּם לְאוֹת עַל-יְדֶיךָ, וְהָיוּ לְטַטְפֹּת

בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם

דברים יא

הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ, כָּכָל-לִבְבְּכֶם וּכְכָל-

נִפְשָׁכֶם: וְנִתְּתִי מִטֹּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹדָה וּמִלְקוֹשׁ, וְאֶסְפָּתָה
 דָּגָנְךָ וְתִירְשָׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנִתְּתִי עֹשֵׁב בַּשָּׂדֶךְ לְבַהֲמֹתֶךָ, וְאָכְלָתָה
 וְשִׁבְעָתָה: הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם, וְעָצַר
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר, וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ,
 וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם:
 וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשָׁכֶם, וְקִשְׁרְתֶם
 אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֹכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם
 אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ,
 וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתַּבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן
 יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
 לֵאמֹר לְהֵם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

נוהגים להעביר את הציציות ליד ימין ולנשקן במקומות המסומנים ב° (קיצור ש"ע ז, יז).

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם, וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹרְתָם, וְנָתַנּוּ
 עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם
 אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ
 אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרַי־הֶם: לְמַעַן
 תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי, וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְהִזְוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אָמֵת

שליח הציבור חוזר ואומר (ש"ע סא, ג בשם הזוהר):

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת

וַיִּצְיַב, וְנָכוֹן וְקָיִם, וַיִּשָּׂר וְנֶאֱמַן
 וְאֶהוּב וְחָבִיב, וְנַחֲמָד וְנָעִים
 וְנוֹרָא וְאֲדִיר, וּמְתָקָן וּמְקַבֵּל
 וְטוֹב וְיָפָה
 הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

אָמֵת

אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ
 צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ
 לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיִם וְשִׁמוֹ קָיִם
 וְכִסָּאוֹ נָכוֹן, וּמְלֻכוֹתוֹ וְאֶמוּנָתוֹ לְעַד קֵימָת.

במקום המסומן ב°, מנשק את הציציות ומניחן (קיצושי"ע ז, יז על פי יש"ע הכוונות).

וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיִמִים, נֶאֱמָנִים וְנַחֲמָדִים
 לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
 עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ

עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
 וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.

עַל הָרַאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים
 דָּבָר טוֹב וְקָיִם לְעוֹלָם וָעֶד

אָמֵת וְאֶמוּנָה, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר

אָמֵת

שְׁאֵתָה הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלַכְנוּ מְלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
 גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ צוֹר יִשׁוּעָתָנוּ

פּוֹדְנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ
 וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ, סְלָה.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתְּהָהּ הוּא מְעוֹלָם
מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל יוֹר וְדוֹר.
בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצַדִּיקְתְּךָ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ.

אָמֵת אֲשֶׁרִי אִישׁ שְׁיִשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרֹתֶיךָ וּדְבָרֶיךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ.

אָמֵת אֶתְּהָהּ הוּא אָדוֹן לְעַמְּךָ
וּמֶלֶךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים.

אָמֵת אֶתְּהָהּ הוּא רֵאשׁוֹן וְאֶתְּהָהּ הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.

אָמֵת מִמִּצְרַיִם גְּאֻלְתָּנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ
כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ
וּבְכוֹרֶיךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֻלְתָּ
וַיִּם סוּף לָהֶם בְּקַעַת
וַיִּזְדִּים טַבַּעַת
וַיִּדְיִדִים הַעֲבַרְתָּ
וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיחָם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר:

עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים, וְרוֹמְמוּ לְאֵל
וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת, שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם

תהלים קו

רַם וְנִשְׂא, גְּדוֹל וְנוֹרָא
מִשְׁפִּיל גְּאִים עֲדֵי אֶרֶץ, וּמִגְּבִיָּה שְׁפִלִים עֲדֵי מְרוֹם
מוֹצִיא אֲסִירִים, וּפּוֹדָה עֲנוּיִם וְעוֹזֵר דְּלִים
וְעוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת שְׁנָעָם אֱלִיוּ.

כאן נוהגים לעמוד כהכנה לתפילת העמידה (שער הכוונות)
ולפסוע שלוש פסיעות לאחור ('אליה רבה' סו, ט בשם 'פרי עץ חיים').

◀ תְּהִלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן גּוֹאֵלָם, בְּרוּךְ הוּא וּמִבְּרֹךְ

מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְךָ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
וְאָמְרוּ כָלָם

מִי־כִמְכָה בְּאֵלָם, יְהוָה
מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ
נוֹרָא תְּהִלָּת, עֲשֵׂה פְלָא:

◀ שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִים
לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל שְׁפַת הַיָּם
יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
וְאָמְרוּ
יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

נחלקו הפוסקים אם יש לענות אמן אחר ברכת 'צאל ישראל';
נוהגים לסיים את הברכה עם שליח הציבור כדי לצאת מהמחלוקת (מג"א סו, יא).

◀ צוֹר יִשְׂרָאֵל, קוֹמָה בְּעֲזַרְתָּ יִשְׂרָאֵל
וּפְדָה כְּנַאמְךָ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל
וְנֶאֱמַר

גְּאֻלְנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
בְּרוּךְ אַתְּהָהּ יְהוָה, גְּאֻל יִשְׂרָאֵל.

שמות טו

שמות טו

ישעיה מז

עמידה

"המתפלל צריך שיכוין בלבו פירוש המלות שמוציא בשפתיו; ויחשוב כאלו שכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות הטורדות אותו עד שתשאר מחשבתו וכוונתו זכה בתפלתו" (ש"ע צח, א).
פוסע שלוש פסיעות לפנים כמי שנכנס לפני המלך (רמ"א צה, א בשם הרוקח).
עומד ומתפלל בלחש מכאן ועד יכשנים קדמניות בעמ' 67.
כורע במקומות המסומנים ב' קד לפנים במילה הבאה ורוקף בשם (סידור השליה).

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

תהלים נא

אבות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשרת ימי תשובה: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים

וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶגֶן אַבְרָהָם.

גבורות

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם, אֲדָנִי

מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ

אומרים 'משיב הרוח ומוריד הגשם' משמיני עצרת עד יום טוב ראשון של פסח, ומוריד הטל מחול המועד פסח ועד הושענא רבה. ראה הלכה 98-103.

בחורף: מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם / בקיץ: מוֹרִיד הַטָּל

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם.
מִי כְמוֹךָ, בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֶה לָךְ
מֶלֶךְ, מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בעשרת ימי תשובה: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמָן

זוֹכֵר יַצּוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיֹת מֵתִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַחֲיֶה הַמֵּתִים.

בתפילת לחש ממשיך 'אתה קדוש' בעמוד הבא.

קדושה

בחזרת שליח הציבור הקהל עומד ואומר קדושה.

במקומות המסומנים ב', המתפלל מתרומם על קצות אצבעותיו (מג"א קכה, א בשם השליה).

קהל ואחריו שליח הציבור (ראה הלכה 117):

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ בְּנַעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קִדְשֵׁךָ, הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ קִדְשֵׁךָ

כְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר

קהל ואחריו שליח הציבור:

יְקַדֹּשׁ, יְקַדֹּשׁ, יְקַדֹּשׁ, יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים

קהל ואחריו שליח הציבור:

יְבָרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:

וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר

קהל ואחריו שליח הציבור:

יְמַלְכֵךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּנִי:

שליח הציבור ממשיך 'אתה קדוש' בעמוד הבא.

ישעיהו

יהוה קאל ג

תהלים קמו

קדושת השם

אֶתְּהָ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה
כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. / בעשרת ימי תשובה: הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. /

אם שכח, חוזר לראש התפילה.

דעת

אֶתְּהָ חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת

וּמְלֻמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה.

חַנּוּנוֹ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

חוֹנֵן הַדַּעַת.

תשובה

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוֹ לְתוֹרָתְךָ

וְקִרְבֵנו מִלְּבָנוֹ לְעִבּוּדְךָ

וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.

סליחה

נוהגים להכות כנגד הלב במקומות המסומנים ב° (סידור יעב"ץ).

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוֹ כִּי ° חָטָאנוּ

מִחַל לָנוּ מִלְּבָנוֹ כִּי ° פָּשַׁעְנוּ

כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

חַנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלְחָתְךָ.

גאולה

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ
וּגְאֹלֵנוּ גְאֹלָה שְׁלֵמָה מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמִיךָ
כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בתענית ציבור שליח הציבור מוסיף:

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ בַּיּוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְּן
אֵל רְשָׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵנוּ. הֲיִיה נָא
קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, בְּדַבָּר
שְׁנֵאמַר: וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע:
כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בַּעֲת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל יַעַת צָרָה וְצוּקָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּעֲת צָרָה.

ישעיה סה

רפואה

רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא

הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשָׁעָה, כִּי תִהְיֶה לָּנוּ אַתָּה

וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ

רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ

המתפלל על חולה מוסיף:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּשַׁלַּח מִהֲרָה רְפוּאָה
שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, לַחֹלֵה/לַחֹלָה לַחֹלָה
פְּלוּגִית/בֶּן/בַּת פְּלוּגִית בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ברכת השנים

אומרים 'טל ומטר לברכה' מזו' במרחשוון עד ערב פסח (ראה הלכה 101-103).

בְּרוּךְ עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ, לְטוֹבָה
בַּחוּרֵי: וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרְכָה / בְּקִיץ: וְתֵן בְּרָכָה
עַל פְּנֵי הָאָדָמָה
וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה
וּבְרוּךְ שִׁנְתָנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרְכָה
כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּהָ
וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

קיבוץ גלויות

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ
וְשֵׂא נֶס לְקִבְּץ גְּלוּיֹתֵינוּ
וּקְבָצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאֲרָבַע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ לְאֶרְצֵנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

השבת המשפט

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוּנָה
וְיִוָּעֲצֵנוּ כְּבַתְּחִלָּה
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה
וּמֶלֶךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט.
/ בעשרת ימי תשובה: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט. /

ברכת המינים

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַמִּינִים כְּרָגַע יֵאבְדוּ
וְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ מִהֲרָה יִפְרְתוּ
וְהַזֵּדִים מִהֲרָה תַעֲקֹר וּתִשְׁבֵּר וּתִמְגַּר
וּתְכַלֵּם וּתְשַׁפִּילֵם וּתְכַנִּיעֵם בְּמִהֲרָה בְּיַמֵּינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זֵדִים.

על הצדיקים

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זְקֵנֵי שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק, וְעַלֵּנוּ
יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת
וְשִׁים חִלְקֵנוּ עִמָּהֶם
וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ, כִּי בְךָ בִטָּחֵנוּ
וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעֲנֵנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִשְׁעֵן וּמְבַטָּח לַצְּדִיקִים.

בנין ירושלים

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכַּן בְּתוֹכָהּ כְּאִשׁוֹר דְּבַרְתָּ
וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרּוֹב בְּיַמֵּינוּ בְּנֵין עוֹלָם
וְכִסָּא דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְבֵּן.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

מלכות בית דוד

אֵת צִמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תִצְמַיֵחַ, וּקְרָנוּ תְרוּם בִּישׁוּעַתְךָ
כִּי לִישׁוּעַתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה.

שומע תפילה

אָב הַרְחָמָן

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

חֹסֶד וְרַחֲמֵי עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ

כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה

וּמִלְפָּנֶיךָ מִלֵּכְנוּ רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ, חֲנֹנוּ וְעַנְּנוּ וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ*

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

*בזמן עצירת גשמים (טור, תקעט):

וְעַנְּנוּ בּוֹרֵא עוֹלָם בְּמִדַּת הַרְחָמִים, בּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְהוֹדִיעַ גְּדֻלוֹ
וְהַדְרַת כְּבוֹדוֹ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, תֵּן טַל וּמָטָר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְתִשְׁבְּעַתְּ אֶת
הָעוֹלָם כְּלוֹ מִטּוֹבְךָ, וּמֵלֵא יַדְיָנוּ מִבְּרוּכּוֹתֶיךָ וּמֵעֵשֶׂר מִתְּנַת יָדְךָ. שְׁמוֹ
וְהֵצֵל שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר רָע, וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פְרַעְנִיזוֹת,
וְעֵשָׂה לָהּ תְקוּהָ וְאַחֲרִית שְׁלוֹם. חֹסֶד וְרַחֲמֵי עָלֵינוּ וְעַל כָּל תְּבוּאָתֵנוּ
וּפְרוֹתֵינוּ, וּבְרַכְּנוּ בְּגִשְׁמֵי בְרָכָה, וְנוֹכַח לְחַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשֵׁנִים
הַטּוֹבוֹת. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ דְבַר וְחָרָב וְרָעַב, וְחִיָּה רָעָה וְשִׁבְיָה וּבָזָה, וְיִצֵּר הָרָע
וְחַלְלִים רָעִים וְקָשִׁים וּמֵאֲרָעוֹת רָעִים וְקָשִׁים. וְגִזֵּר עָלֵינוּ גִזְרוֹת טוֹבוֹת
מִלְּפָנֶיךָ, וְיִגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּתֶיךָ, וְתִתְנַהֵג עִם בְּנֶיךָ בְּמִדַּת הַרְחָמִים,
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. וּמִמְשִׁיכִים כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ לְמַעַל.

עבודה

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתְךָ שְׂעָה

וְהִשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ

וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתְךָ, מִהָרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן

וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בראש חודש ובחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיִגְיַע, וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע,
וְיַפְקֵד וְיִזְכְּרֵנוּ וְיַפְקְדוּנֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד

עֲבָדְךָ, וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ, וְזָכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
בְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ: רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ / בַּפֶּסַח: חַג הַמִּצּוֹת / בַּסּוּכּוֹת: חַג הַסְּפּוֹת
הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חֹסֶד וְחֲנּוּנוֹ וְרַחֲמֵי עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

הודאה

כורע במודים ואינו ווקף עד אמירת השם (סידור השליה).

יְמוּדִים אֲנַחְנוּ לָךְ

שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

צוּר חַיִּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ

אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר.

נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ

עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ

וְעַל נְשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ

וְעַל נַפְסֶיךָ שֶׁכָּבַל יוֹם עַמְּנוּ

וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ

שֶׁכָּבַל עֵת, עָרֵב וּבִקֵּר וְצָהָרִים.

הַטּוֹב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ

וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ

כִּי מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ.

כששליח הציבור אומר 'מודים',

הקהל אומר בלחש (סוטה מ ע"א):

יְמוּדִים אֲנַחְנוּ לָךְ

שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר

יוֹצֵרֵנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.

בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת

לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ

עַל שֶׁחַיִּיתֵנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ.

כֵּן תַּחֲנוּן וְחֲקִימָנוּ

וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ

לְחִצְרוֹת קְדוֹשְׁךָ

לְשִׁמּוֹ חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ

וְלַעֲבָדְךָ בְּלִבָּב שְׁלָם

עַל שֶׁאֵנוּ מוֹדִים לָךְ

בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת.

בחנוכה:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת שְׁעֵשִׂית לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה. בַּיָּמִי מִתְתַּיְהוּ בֶן יוֹחָנָן בְּהוֹן גְּדוֹל חֲשֻמוֹנָאִי וּבָנָיו, כְּשֶׁעֲמַדָּה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁבִּיחַם תּוֹרְתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רִצּוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת רִיבָם, דָּנַת אֶת דֵּינָם, נִקְמַתְךָ אֶת נִקְמַתָם, מָסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרְתְךָ. וְלַךְ עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֹךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וְפָרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבְּרֵי בִיתְךָ, וּפְנֵו אֶת הַיְכָלְךָ, וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחֻצוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יָמִי חֲנֻכָּה אֵלֶיךָ, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל. וּמִמְשִׁיךְ יָעַל בָּלָם.

בפורים:

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת שְׁעֵשִׂית לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה. בַּיָּמִי מְרֻדְכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה, כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הִרְשָׁע, בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּוּ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר, הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר, וְשִׁלְלָם לְבוֹז; וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתוֹ, וְקַלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרִאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ. וּמִמְשִׁיךְ יָעַל בָּלָם.

אסתר ג

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.

בעשרת ימי תשובה: וכתב לחיים טובים כל בני ברייתך.

וְכָל הַחַיִּים יוֹדִיךָ סְלָה
וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל בְּאֵמַת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשְׁוַעֲתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטּוֹב.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלַךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת.

אם יותר מכוהן אחד עולה לדוכן, הגבאי קורא (ראה הלכה 129):

בְּהַיָּמִים

הכהנים מברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשׁוֹ שֶׁל אֱהֲרֹן, וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

השי"ן מקריא מילה במילה, יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: אָמֵן
והכהנים אחריו: יְאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: קהל: אָמֵן
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: קהל: אָמֵן
שליח הציבור ממשיך ישים שלום:

הקהל אומר:

הכהנים אומרים:

אֲדִיר בְּמִרוֹם שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשִׂינוּ מַה שְׁגִזְרַת עֲלֵינוּ, אֵף אַתָּה
אַתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן
רְצוֹן שְׁתִּשִּׂים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם, וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל, וְאֶת
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ, כֹּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ,
לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם. אֶרֶץ זָבַת חֵלֶב וְדִבְשׁ:

בברכה

אם אין כוהנים העולים לדוכן, שליח הציבור אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְּנוּ בְּבִרְכַּה הַמְּשַׁלְּשֵׁת בְּתוֹרָה, הַפְּתוּבָה עַל יָדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבָנָיו בְּהַיָּמִים עִם קְדוּשֵׁיךָ, כְּאֲמוּר

במדבר ו

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רְצוֹן
יְאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: קהל: כֵּן יְהִי רְצוֹן
יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: קהל: כֵּן יְהִי רְצוֹן

שלוש

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.

בְּרַכְּנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ
כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרוֹת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.

וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ
וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל יַעַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.

בעשרת ימי תשובה: בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרֻכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרֻנְסָה טוֹבָה

וּגְזוּרוֹת טוֹבוֹת, יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת

נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.

שליח הציבור מסיים באמירת הפסוק הבא בלחש (מג"א כג, יד).
ויש הנהגים לאומרו גם בסוף תפילת לחש של יחיד. ראה הלכה 107.

וְיִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

תהלים יט

אֱלֹהֵי

ברכות יז

נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַע וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תֹדֵם, וְנַפְשִׁי כְּעֹפֵר לְכָל תְּהִיָּה.
פֶּתַח לְבָבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרָי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי.
וְכָל הַקְּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה
מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵם מִחֲשָׁבָתָם.

יש המוסיפים תחינה זו (קיצור שליח, 'אור הישר'):

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שְׁלֵא תַעֲלֶה קְנָאת אָדָם עָלַי, וְלֹא קְנָאתִי עַל אַחֲרִים
וְשְׁלֵא אֲכַעֵם הַיּוֹם, וְשְׁלֵא אֲכַעִיסֶךָ
וְתַצִּילֵנִי מִיַּצַּר הָרַע, וְתֵן בְּלִבִּי הַכְּנֻעָה וְעֲנֻהָ.
מִלְּפָנֶיךָ וְאֱלֹהֵינוּ, יַחַד שְׁמַךְ בְּעוֹלָמְךָ
בְּיָהּ עֵרֶךְ, יִסַּד בֵּיתְךָ וּשְׁכַלְל הַיְכָלְךָ
וּקְבֹץ קְבוּץ גְּלוּיוֹת, וּפְדֵה צֹאנֶךָ וּשְׂמַח עַדְתְּךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיַנְךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ.
לְמַעַן יַחְלִצוּן יְדֵיֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:
יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

כורע ופוסע שלוש פסיעות לאחור.

קד לשמאל, לימין ולפנים באמירת:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם / בעשרת ימי תשובה: הַשָּׁלוֹם / בְּמִרוֹמָיו
הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ

וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ

וְשֵׁם נִעְבְּדְךָ בְּיְרֵאָה כְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמְנִיּוֹת.

וְעֲרַבָה לִיְהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמְנִיּוֹת:

מלאכי ג

שליח הציבור חוזר על התפילה בקול רם.

בראש חודש, בחנוכה, בחול המועד, ביום העצמאות וביום ירושלים
אומרים אחרי חזרת שליח הציבור הלל (עמ' 368).

בשאר ימים שאין אומרים בהם תחנון (ראה רשימה בעמוד הבא),
שליח הציבור אומר חצי קדיש (עמ' 78).

בתענית ציבור יש אומרים כאן סליחות
(לעשרה בטבת בעמ' 486, לתענית אסתר בעמ' 492 וליו בתמוז בעמ' 498),
ואחריהן 'אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ' (עמ' 72).

תהלים ס

תהלים יט